

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VI. Ab anno 950. ad 960.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

dit, eademque occasione multam aliam pecuniam ab omnis ætatis sexûsque hominibus collegit, quam sibi retinuit, prædo atque grassator domesticus & sacrilegus.

✽(950.)✽ Lothario Rege Italiæ veneno sublato, Berengarius sibi Regnum vendicavit, & Franci Reges Italiæ posthac imperare desiêrunt. Adelais autem uxor defuncti Lotharii filia Rudolphi Regis in munitissimam se arcem Canusinam recepit, atque inde litteris Othonem Regem propinquum suum in Italiam ad sui liberationem vocavit, sed & Agapetus Pontifex eundem Othonem imploravit, ut Italiam à Berengarii tyrannide liberaret, & opem imploratam feliciter impetravit:

Ramirus Rex Legionensis, religione & bellicâ fortitudine insignis, piissimè ex hac vita migravit, regnum Ordonio hujus nominis III. relinquens, quem plûs civilia bella quàm externa toto quinquennio, quo regnavit, defatigaverunt.

DECAS VI.

✽ Ab anno 950 ad 960. ✽

951. ✽ **O**Tto Rex Germaniæ in Italiam veniens, fugatis Berengario, & qui

qui pari cum Patre tyrannide grassabatur filio Adelberto, Reginam Lotharii anno superiore defuncti uxorem Adelaidem liberat, & uxorem accipit? qui ei dotalem offerre videbatur Italiam: tunc etiam Saraceni aditus Alpium occupantes tributum peregrinis imponebant; Neque tamen Christiani Occidentales deterrebantur, quò minus eius solutione civitatem sanctam adirent.

Amalaphus tyrannus in Anglia cum ad eo invaluisset, ut illius regni partem dimidiam possideret, postquam aggressus est incendio evertere Ecclesiam S. Balteri mox divino Numine vindice repentinâ morte extinctus est. Et sic factum est absque armis, ut Earedus piissimus Rex universâ Angliæ Monarchiâ potiretur.

(952.) Celebratus hoc anno Conventus Augustanus, cui Franci, Germani & Longobardi interfuerunt; Adfuit & Berengarius cum filio Adelberto, qui cum se Ottoni subiecissent, Berengarius regendam Italiam ab eo accepit, sed mox male usus Principatu, sibi concessio, Episcopos & proceres exagitavit. Eorumque in se odia concitavit.

(953.) Conradus Dux, & Luitholphus

T

phus

phus filius Othonis Regis adversus eundem Othonem conspirant.

Bruno Archiepiscopus Coloniensis, & frater Othonis, vir doctrinâ & pietate insignis, ab Agapeto pallium impetrat, cum facultate eo utendi, quoties vellet.

✱(954.)✱ Luitholphus adversus patrem Othonem educit exercitum. Stantibus autem in acie patris & filii ad præliandum utroque accincto exercitu, S. Udalricus Augustanus Episcopus pacis, quæ minimè sperabatur, nobilis sequester factus est: & Otho ex consilio fratris sui Brunonis Archiepiscopi Coloniensis, Luitholpho regnum Italiæ cessit, ne commorantibus in eodem regno patri & filio, novarum dissensionum causæ orirentur.

Floruit hoc tempore Ratherius vir magni nominis, qui ex monasterio Lobvensi evocatus, Episcopus Veronensis creatus est, iterumque ab ea Ecclesia ex levi suspicionem pulsus, & à Brunone Archiepiscopo Coloniensi susceptus, ac Episcopus Leodiensis factus, ab eisdem Leodiensibus ordinationi cujusdam Baldrici ex magnatibus illius regionis faventibus, ejectus, agentibus Brunone & Ottone in sedem suam Veronensem restitutus, ex ea tamen rursus ob falsas criminationes expulsus ad summum Mo-

monasterium reversus est, de tertio suo exilio ita colludens secum,

Veronæ Præsul, sed ter Ratherius exul.

Præcipuè post tot exilia vitâ defunctus, hæc tumulo suo inscribi mandavit: *Conculcate pedes hominum salem infatuatum, magno Christiano demissionis exemplo:*

Ludovicus Transmarinus Francorum Rex Lauduno Rhemos proficiscens incidit in lupum, quem insecutus concidit, toto corpore labefactatus, & sanguine putrescente leprofus obiit. Neq; satis prudens, neq; satis Religiosus. Susceperat quinque liberos sed duo tantum Patri superstites erant. Lotharius Rex Franciæ, & Carolus Lotharingiæ Dux: Arnulphus eius filius Nothus Archiepiscopus Rothomagensis erat. Filia Mathildis nupsit Conrado, & nomine dotis Lugdunum accepit. Omnes neque Patre meliores, neque fortunatiores soboles.

Contigit hoc anno ut messorum in die festo S. Hunegundis contra decretum Synodi Noviomensis (quo stabilitum erat ab Episcopo Rodulpho ut dies ille sacer haberetur) spicas secarent, ex quibus stupendo prodigio copiosus sanguis effluxit.

Accidit & illud prodigium ut cruces pas-

sim in hominum vestibibus apparerent, & qui dignè eas excipiebant eisdem prodes-
sent, malè autem & cum risu accipientibus
obessent.

✽(955.)✽ Agapeto Papâ Sanctissimo
defuncto, Octavianus filius Alberici Ro-
manorum Patricij parentibus Romanis se-
dem invasit; qui post mortem Patris sui
jam factus erat Princeps Urbis ex Clerico,
eratq; nunc adolescens vix annorum duo-
deviginti, ut Otto meritò hunc Pontifi-
cem intrusum puerum vocaret. Fuit au-
tem Pontifex iste puer inanis gloriolæ cu-
pidus, ut assumpto in hunc finem nomine
Joannis XI. Occini sibi à populo vellet:
Fuit homo missus à Deo cui nomen erat Joannes:
quem tamen nec Deus misit, nec homines
elegerunt. Sed qui hanc sedem per ty-
rannidem involavit, & filius erat tyranni.
Accedente nihilominus consensu Ecclesiæ
abortivus hic Pontifex, factus est tandem
legitimus: expediebat enim pro concor-
dia Ecclesiæ servanda ne Deformi schis-
mate laceraretur, eundem pro vero Pon-
tifice venerari, de quo cum jam octavum
ageret in Pontificatu annum Otto illud
enunciavit *Puer est: facile bonorum muta-
bitur exemplo virorum.* Excusans videlicet
in adolescente audita scelera.

Otto

Otto Rex Germaniæ Hunnos sive Hungaros cum exercitu numerosissimo in Germaniam irrupentes & Augustam obsidentes, Deo precibus & jejuniis in auxilium & in belli fortissimum consortem invocato, tanta strage delevit ut ex infinito prope numero ultra sex fugâ non evaserint, Regibus captis & ignominiosè suspensis. Cui victoriæ S. Udalricus Augustanus Episcopus egregiam operam suis precibus navavit, de qua victoria memoratur ei vix parem in nostris Regionibus & Christianis sæculis visam fuisse.

Anglia quoque hoc anno turbata est propter mortem Eadredi cui filius Eduinus adolescens libidinosus successit. Qui à S. Dunstano ob meretriculam reprehensus, fræni quo effusam libidinem fidelis corrector continere voluerat, impatiens, eundem in exilium relegavit, quam ob causam ipse quoque Rex, expelli vicissim regno, & meretrix enecari promeruit fer-vis Dei injuriam nunquam passis impunè.

In Hispania obiit Ordonius tertius relinquens Successorem Veremundum filium impuberem sub tutela sancii Crassi fratris sui.

✠(956.)✠ Mortuus est hoc anno Theophylactus patriarcha Constantinopolita-

nus cum sedisset annis 23. homo turpissimus, qui Ordines sacros & dignitates Ecclesiasticas omnes venales exposuit. Tantoque insaniebat equorum amore, ut ad duo millia sibi comparaverit, eosque aluerit pinorum fructibus, amygdalis Pistaciis & dactylis, itemque croco cinnamomo & balsamo, aliisque fructuum & aromatum generibus, odoratissimoque vino. Feruntque illum cum in cæna Domini mysteria celebraret, in magna ecclesia & nuncium accepisset de insignis equæ suæ partu protinus Sacrificium interrumpens ad stabulum accurrerit ut pullum videret, & rursus ad sacra perficienda ad altare redierit, primus quoque induxit morem festivitates Sanctorum cantibus impuris & ridiculis celebrandi. Cum igitur tam turpiter viveret, iusto Dei iudicio factum ut die quadam insolentiùs equitans, allisus, ad parietem sanguinem evomuerit, eoque morbo per biennium laborans hydropsi confectus sit. Cujus in locum electus est, ab Imperatore Polyeuctus Monachus sapientia, & simplicitate vitæ insignis, qui tamen quoddam non ex more, ab Heracleæ Episcopo (erat enim hic Imperatori quadam ex causa invisus) sed à Cæsariensi consecratus sit, magnam Infamiam contraxit, licet non

non destiterit prava etiam facta Imperatorum Sacerdotali libertate reprehendere: ob quam causam Constantinus non destitit eum odio persequi, & omnem occasionem quærere eum de sede deturbandi.

Translata & hoc anno Antiochiâ Constantinopolim manus S. Joannis Baptistæ à quodam Diacono furto sublata, ac solenni pompâ ab Imperatore in Regia collocata.

Grassata est inter Boreales hoc anno lævissima pestis, crucibus in vestibus hominum apparentibus prænunciata, qua etiam Otto Rex infectus, intercessione S. Viti Martyris liberatus est.

(957.) Widgarus pulso Eduino, Rex Angliæ constitutus S. Dunstanum revocat ab exilio, & Ecclesiæ Wigornensi Episcopum præficit.

Accidit his diebus, ut cum Saraceni in Herculis vicum irrupissent, presbyter quidam Themel dictus, peragens incruentum Altaris Sacrificium, ita ut indutus erat, manibus gestans Christi Corpus, in eosdem irruerit, multos vulnerarit, multos interemerit, melior miles quam Sacerdos. Quâ ob rem suspensus est ab Episcopo, à quo cum veniam impetrare non posset, ejuratâ fide

factus est Saracenus, & multa Ecclesiæ, & plurima damna Imperio intulit.

✽(958.)✽ Berengarius tyrannus, quem hætenus in officio Luitholphus filius Othonis continuerat, eo defuncto furere incepit & sacra & profana miscere, instigante Willâ, in quam omnia crimina confluxerant, ita tamen, ut primas teneret impudicitia & crudelitas.

Debellavit hoc anno Sclavinos Otho, eorum Regulo interfecto, Bolesodem quoque Turcam Constantinopoli baptizatum, & factum à fide apostatam, qui in Græcos primùm, deinde in Francos irruere ausus erat, bello captum, & grassatorem, & proditorem Judæ persimilem suspendit.

Obiit S. Odo Episcopus Cantuariensis, cujus sedem invasit Edelsinus, qui cum tumulum Odonis contumeliosè conculcasset, Romam perrexerat ad petendum pallium, sed priusquam illud obtineret, inter Alpes frigore interiit, & docuit exemplo suo cæteros modestiùs de viris sanctis imposterum loqui.

✽(959.)✽ Regina Rugorum sive Rusorum Helena baptizata, Constantinopoli petiit ab Ottone Episcopum, & accepit aliquos, sed ii malè accepti ab hoc populo, fea-

senferunt, non oves fideles, sed lupos esse, ad quos mittebantur.

Mortui Eduini Angliæ Regis animã à dæmonibus ad inferos detrudendã, precibus S. Dunstani ereptam esse, narrat Osbertus. Sic viris sanctis solenne est vindicare ab hostibus infensissimis illatas injurias.

✽(960.)✽ Joannes XII. alii Episcopi, & Principes Italiæ, missã legatione adversus Berengarium auxilium Ottonis implorant, eumque in Italiam accersunt, juramento prius utrimque præstito, ex parte quidem Ottonis, quòd is Romani Pontificis & Ecclesiæ jura integra conservare, & ablata à Berengario bona restituere, ex parte autem Pontificis, quòd ille Ottonem Imperatorem coronare vellet.

S. Dunstanus ab Ecclesia Wigornensi translatus ad Cantuariensem, pallium pro sua Ecclesia impetraturus Romam venit, & honorificè à Joanne XII. excipitur. Sic enim tunc moris erat, ut Archi-Episcopi non per alios Pallium afferri curarent, sed ipsi Romam pro eo impetrando proficiscentur.

In Oriente Constantinus Imperator veneno sublatus est à suo filio Romano, qui patris diuturnum regimen pertæsus erat.

